

СЈЕЋАЊЕ МОГ ОЦА НА ЛОГОР СИСАК

Здравка Тривунић

In memoriam

УДК 343.819.5:341.485

COBISS.RS-ID 141270785

DOI 10.7251/TOP2410217T

Мој отац, Јово Тривунић (1928–2014), родом из села Слабиња, као четрнаестогодишњи дјечак, заједно са сестром која је тада имала непуних девет година, одведен је у логор Сисак. То је било у августу 1942. године. Усташе су прошле кроз село и све становништво отпремиле у логор Стара Градишка. Мој отац је запао у депресивно стање јер је био измучен и гладан а у Градишци се дијелило покварено кухано брашно. Осјетљив и неотпоран, бјежао је у други крај логора да не осјећа тај ужасан мирис хране. Његова млађа сестра бринула је о њему, и ако би негдје добила корицу круха, давала је њему иако је и она била гладна. Након четрнаест дана усташе су раздвојиле мајке од дјеце. Жене су остале у логору или су транспортоване у Њемачку на рад, а дјецу су возом депортовали у логор за дјецу у Сиску.

Забиљежила сам његове ријечи:

„Сви мали логораши били су у прњама, умазани и замусани, гладни и измучени, свака им се кост познала, а због прљавштине јављале су се уши те су сви били кратко ошишани тако да се није распознавало ко је дјечак а ко дјевојчица.

Свако јутро долазили су дјечији крвници, купили су мртву дјецу као одбачене крпе, хватали их за ручице или ножице и бацали их као репу на кола те их одвозили. Дјеца су умирала свакодневно од глади, болести, изнемоглости, а било их је старих само неколико мјесеци.

Долазиле су жене из околине и одводиле дјецу својим кућама да их присвоје или одгоје до краја рата, а доносиле су им и храну у

логор. И моју сестру је хтјела узети једна жена али она није могла оставити мене болеснога.

Након петнаестак дана дошао је у логор „спасилац“, некакав сељак који је тражио своје укућане и, наишавши на дјецу из свог села, а добивши претходно дозволу Нијемаца да их може повести, све их је повео са собом. Нијемци нису знали шта да раде са дјецом па им је то добро дошло, а дјеца, када су угледала познато лице, вјешала су се по њему и молила да их спаси. Како није могао одољети њиховим молбама, повео их је све, иако није знао куд ће са свима. Дјеце је било педесетак, али су сви ослобођени“.

- Јово Тривунић, лијево од споменика, породична архива -

* * *

The text provides information about Jovo Trivunić from the village of Hrvatska Slabinja who, as a fourteen-year-old boy, was taken to the concentration camp in Sisak together with his sister. The said information contributes to the synthesis of the suffering of the Serbian Orthodox population in the Independent State of Croatia.